

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אודיאל איזערגא

קובץ מיוחד בקשר עם כ"ח ניסן
"טוט אלץ וואָס איר קענט" להביא בפועל
את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!



גיליון כא
שנה שמינית



יוצא לאור על-ידי

ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
ה' תהא שנת עוז – שנת 770
ק"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

אילו היו צועקים באמת - בודאי הי' משיח בא

ובמילא מתעוררת התמיהה הכי גדולה, היתכן, שמתאספים עשרה מישראל ביחד, ומבלי הבט על כל הענינים – עדיין לא פעלו ביאת משיח! דבר הכי אינו מובן כלל וכלל.

[.] ובכך זה נשאר, ורחמנא ליצלן לא מופרך, שהלילה עדיין לא יבוא משיח, ולא מופרך שגם מחר עדיין לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח!

נכון שצועקים ומצווים לצעוק "עד מתי" וכו'; אילו היו צועקים באמת והיו מתכוונים באמת, בודאי הי' משיח בא כבר מזמן, ביחד עם הגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ליל כ"ח ניסן תנש"א – תמליל מסרט ההקלטה)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווין, ברוקלין, נ.י.



להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ באתר:

www.groups.google.co.il/group/vaad770

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו, שלום וברכה

בעמדנו בסמיכות ל"יום זכאי" – כ"ח בניסן, תשע-עשרה שנים (!!!)
ליום המזכיר ומעורר אודות התביעה הנפשית היוצאת מקרב ולב עמוק של
אבינו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – **"עשו כל אשר ביכלתכם . .
להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!"**, 'ועדיין לא בא – ס'איז
ניטא די גאולה האמיתית והשלימה בפועל'! –

הננו מוציאים לאור קובץ מיוחד – **"להביא לימוה"מ"** – ובו:

א. תמליל מסרט ההקלטה משיחת ליל כ"ח ניסן תנש"א – תרגום
חופשי ללא אחריות כלל וכלל! וחלק משיחת פורים תשמ"ז בה מבאר כ"ק
אד"ש כי ההעבודה להבאת הגאולה עברה מהנשיא לכאו"א.

ב. קטעים מתוך חלוקת דולרים הסמוכה לאמירת השיחה, בה ניסו
אחדים ליעץ לכ"ק אד"ש מה"מ מה עליו לעשות להבאת הגאולה.

ג. אגרות כ"ק אד"ש מה"מ בקשר להמובא לעיל, בהם מתבטא באופן
מיוחד על ההכרח בעבודת כאו"א לפעול במה שמוטל עליו, ולא לפנות
אליו בהצעות שונות מה עליו לעשות.

ד. מענות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ בקשר לפעולות תלמידי התמימים
בעניני גאומ"ש, בעקבות ההתעוררות של כ"ח ניסן.

ה. מכתב מיוחד שכתב הרב מ"ש אשכנזי, בו מביע את התרגשותו
ותמיכתו בשיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו בחנוכה תשנ"ג.

ו. נאום נלהב שנשא הרה"ח ר' משה סלונים ע"ה בכ"ח ניסן תשנ"ג,
אודות החובה להיאחז בנקודה: תביעת כ"ק אד"ש להביא משיח בפועל!



והעיקר שמהלימוד והקריאה בכל הנ"ל, יתווסף אצל כאו"א בעקשנות
ובהכרח להתאמץ לעשות כל אשר ביכולתו, ולהוסיף עוד יותר במעשינו
ועבודתינו **"להביא לימות המשיח"** בהתגלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א, ומתוך שמחה נצמד יחדיו אל הגאולה האמיתית והשלימה, "ולא
עייבן אפילו כהרף עין" – תיכף ומיד ממש נאוו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועשק"מ פ' שמיני, כ"ה ניסן ה'תשע"ז שנת 770
מאה ושמונה שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ר"שישים שנה" לנשיאותו
ברוקלין, נ.י.

הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות:

הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, ותעשו כל אשר ביכולתכם

לפעול ביאת משיח תיכף ומיד ממש

"רחמנא ליצלן לא מופרך, שהלילה עדיין לא יבוא משיח, ולא מופרך שגם מחר עדיין לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח!" • "מה עוד יכולני לעשות בזה אינני יודע, כי שכל מה שעשיתי עד עתה הוא להבל ולריק - כלום לא יצא מזה: נותרנו בגלות, ויתירה מזו - נותרנו גם בגלות הפנימי בנוגע לעבודת השם" • משיחת ליל כ"ח ניסן תנש"א

- תמליל מסרט ההקלטה, בתרגום חופשי ללא אחריות כלל וכלל -

...וכמדובר כמ"פ, כל זה קשור גם עם ענין הצדקה, וכל זה קשור עם ענין הגאולה האמיתית והשלימה,

ובמילא מתעוררת התמיהה הכי גדולה, היתכן, שמתאספים עשרה מישראל ביחד, ומבלי הבט על כל הענינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח! דבר הכי אינו מובן כלל וכלל.

ואח"כ אבוא ואחדש סברא: ישנה עוד שאלה ועוד ענין, התוועדות, במילא שוב יכתבו את הדברים, ואח"כ יהיו מתמידים, ישמרו זאת ויזכרו את רשימת הדברים, ובכך זה נשאר, ורחמנא ליצלן לא מופרך, **שהלילה** עדיין לא יבוא משיח, ולא מופרך שגם **מחר** עדיין לא יבוא משיח, **ומחרתיים** לא יבוא משיח!

נכון שצועקים ומצווים לצעוק "עד מתי" וכו'; אילו היו צועקים באמת והיו מתכוונים באמת, בודאי הי' משיח בא כבר מזמן, ביחד עם הגאולה האמיתית והשלימה.

- מה עוד יכולני לעשות בזה אינני יודע, כי שכל מה שעשיתי עד עתה הוא להבל ולריק - כלום לא יצא מזה: נותרנו בגלות, ויתירה מזו - נותרנו גם בגלות הפנימי בנוגע לעבודת השם, וכמדובר כמה פעמים.

במילא הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, **ותעשו כל אשר ביכולתכם לפעול ביאת משיח תיכף ומיד ממש**, (און טוט אַלץ וואָס איר קענט און זעט אַראָפּברענגען משיח'ן תיכף ומיד ממש) ענינים (אכן) של אורות דתוהו, אבל בכלים דתיקון.

ויהי רצון, שסוף-כל-סוף יימצאו עשרה מישראל **שיתעקשו** ויאמרו שהם מוכרחים לפעול זאת אצל הקב"ה, שאז הי"ז "עם קשה עורף הוא, וסלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו" – בודאי שהקב"ה יביא את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

ובכדי למהר מה שיכולני עוד לעשות בזה – לעשות את כאו"א מכם בתור שליח לצדקה.

ויהי רצון, אשר, אני עשיתי כל מה שביכולתי, ומכאן ולהבא **עשו כל אשר ביכולתכם**.

ויהי רצון, שיימצאו מביניכם על כל פנים אחד, שניים, שלשה, שיתנו עצה מה לעשות וכיצד לעשות,

ועוד והוא העיקר – **שיפעלו**, ותיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב!



הביאור היחיד לקושיא הגדולה: "היתכן"? ו"עד מתי"!!

"מעתה הענין עבר מ"הנשיא הוא הכל" אל "הכל", היינו לכל אחד ואחד מישראל" • "הקשיבו יהודים, הוספת מעשה אחד ע"י כאו"א מכם - ובפרט ע"י שלשה יהודים ביחד - יכולה להיות המעשה שהוא ה"מכה בפטיש" לפני הגאולה האמיתית והשלימה" • משיחת פורים תשמ"ז

[...] א. כיון שהיום אפשר להשפיע על אוה"ע לקיים ז' מצוות בני נח, מובן שנהיי שינוי. למעליותא, במצב העולם, וכן ישנו שינוי, למעליותא, במצב בני ישראל (כנ"ל בארוכה) – והלא דבר הוא.

והביאור בזה יובן בהקדים ביאור כללות הענין דמצב העולם לפני הגאולה (כדלקמן).

ובהקדמה: הגמרא (בזמנה) קבעה ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא כתשובה". לאחר זה באו רש"י, תוס', הפוסקים, הראשונים והאחרונים, עד לאחרוני האחרונים. ובמשך הדורות כולם למדו ענין זה כפי שהוא בגמרא, ברמב"ם, בפוסקים ועד לאחרוני האחרונים.

אמנם, לימוד ענין זה היה רק מזמן לזמן, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והכריז ב"שטורעם" – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"! וציוה להדפיס ולהפיץ את ההכרזה בפירסום גדול וב"שטורעם" דוקא, ולמרות שהיו לו מפני זה קשיים. (אינני רוצה להשתמש בביטוי חריף יותר, אף שהיו לו הרבה יותר מסתם קשיים), אעפ"כ המשיך לפרסם את ההכרזה הזו וציוה להדפיסה כדי שתשאר לדורות הבאים אחריו,

והענין נמצא בדפוס גם עכשיו, רק שצריך להוריד את הספר מהמדף ולקרוא זאת עוה"פ (אבל לא רק בתור חזרה על הישנות, שהרי אם דברי צדיקים בכלל עומדים לעד, עאכ"כ בענין עיקרי כל כך שהוא עצמו ציוה להדפיס).

וכמדובר כמ"פ – דוקא לדבר בולט לא שמים לב: ענין הקיצין נמצא כבר בכמה וכמה ספרים, החל מהרס"ג, וכן הרמב"ם, וכן בספר "מגילת המגילה", ועוד, לאח"ז התפרסם גם "קץ" בשם אדמו"ר הזקן, ועושים מכל זה "שטורעם" – אבל לא שמים לב שגם בשיחות שנדפסו בדורנו (וע"ע היו ככתב או נעתקו בקופיר ביותר מהעתקה אחת) – ישנם קיצין החל מ"קץ" שנאמר ע"י אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע על שנת תרס"ו וכיו"ב, (כמוזכר כמ"פ) ועד לקץ שנדפס בימינו ב"הקריאה והקדושה" על שנת תש"ג, תש"ד וכו' (כנדפס שם).

**הקיצין . . לא נאמרו
לשעתם בלבד, אלא
. . בכל התקופה גם
בשנים הבאות, ואם
כן, מתחזקת עוד יותר
השאלה "עד מתי"?!
ועיקר השאלה היא
כיון שמדובר אודות
קץ שנאמר ע"י נשיא
דורנו וגם מאז כבר
עברו עשרות שנים!**

וא"כ רואים שמאז ש"כלו כל הקיצין" בזמן הגמרא, עברו שנים רבות כל כך, עד שבשנת תרס"ו ישב אדמו"ר נ"ע בהתוועדות ואמר "קץ" על שנה ההיא – אבל הענין נשאר רק אצל אלו שהשתתפו בהתוועדות או אצל אלו שהגיע לידם העתק השיחה, ואחר כך לא דיברו ע"ז במשך עשרות שנים, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והחל ב"שטורעם" ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

וכאמור – ההדגשה היא על הפירסום בדפוס דוקא, והוא עצמו (במקום אחר) גילה את פתגם הצמח-צדק שענין הנדפס הוא **לדורות** – ובה התכוין לרמוז אודות תוקף הדברים שבדפוס גם לאחר חיים חיותו בעלמא דין! ומזה מובן, שכל הקיצין שנאמרו בכל הדורות החל מזמן הגמרא ועד לקץ הנ"ל שנתפרסם ונדפס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לא נאמרו לשעתם בלבד, אלא שהענין הוא בכל התקופה גם בשנים הבאות, ואם-כן, מתחזקת עוד יותר ("ווערט נאך שטורעם/דיקער") השאלה **"עד מתי"!!**

ועיקר השאלה היא כיון שמדובר אודות קץ שנאמר ע"י נשיא דורנו וגם מאז כבר עברו **עשרות שנים!**

ב. והנה, חפשתי מה יכול להיות הביאור בדבר עד שהביאור היחיד שמצאתי הוא, שמעתה הענין עבר מ"הנשיא הוא הכל" אל "הכל", היינו לכל אחד ואחד מישראל.

כלומר: כל עוד הי' הענין ד"הנשיא הוא הכל" וכל אנשי הדור היו מסורים אליו וכו', אפשר הי' לצאת י"ח ע"י ולומר שהענין שייך לנשיא הדור בלבד, אלא שאעפ"כ בפועל "עדיין לא בא", אבל לאחר ירידת הדורות, כאשר המצב הוא ד"אכשור דרא" בתמי". וביחד עם זה הולכים ומתקרבים לזמן ד"בעתה" ו"אהישנה" (כמבואר בסוף

דרושי פורים (שבשערי אורה) – הרי עכשיו נהיי הכרח גדול יותר לעסוק כזה, וממילא הדבר נמסר לכאור"א מישראל.

ובנוגע לפועל – יש לפרסם, ביתר שאת וביתר עוז, עד שהענין יגיע לידיעתו של כאור"א מישראל. אשר ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבור אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, ביכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפס"ד הרמב"ם!

ולהוסיף ולהדגיש שעומדים בזמן ד"עקבתא דמשיחא", ובה גופא – עקבתא דעקבתא דמשיחא, ולכן, אפילו אם עד היום היי יכול לצאת י"ח בעבודתו של נשיא דורנו (שאפילו פירסם "קץ" וכו', כנ"ל) – הנה לאחר שמאז כבר עברו עשרות שנים, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידיעתו של כאור"א מישראל שקיום הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי!

ועפ"ז מובן מדוע אין ברירה ומוכרחים לדבר פעם אחר פעם ולהרעיש ללא הרף אודות הקיצין, אודות ימות המשיח וכל הפרטים שבזה, כדי שידעו את העיקר, אשר אין הכוונה רק אודות המדובר בספרים כו', אלא בהלכה מפורשת הנוגעת לכאור"א אנשים נשים וטף וכולם יחד (ובלי המגילה "ביום אחד") באופן ד"קהל גדול" לשון יחיד.

**ביאת משיח צדקנו
קשורה, כמובן, בשינוי
במצב העולם, ומכיון
שרואים שכבר נפעל
שינוי בעולם (כנ"ל)
ואעפ"כ עדיין לא בא,
הרי זה גופא מוכיח
. . שמעתה הפעולה
בזירוז הגאולה
נעשתה ענינם הפרטי
של כל אחד ואחת!**

וזהו גם הטעם לדיבור אודות ז' מצוות בני נח דוקא בזמן האחרון (דאי משום ביטול הסכנה בלבד, כנ"ל, הרי גם זה נתחדש כבר לפני כו"כ שנים): ביאת משיח צדקנו קשורה, כמובן, בשינוי במצב העולם, ומכיון שרואים שכבר נפעל שינוי בעולם (כנ"ל) ואעפ"כ עדיין לא בא, הרי זה גופא מוכיח ומחזק את הנ"ל, שמעתה הפעולה בזירוז הגאולה נעשתה ענינם הפרטי של כל אחד ואחת!

ג. ויש לעורר אשר לגודל חשיבות הענין, כדאי ונכון שבכל אסיפת כו"כ מישראל יזכירו ויעוררו: הקשיבו יהודים! הוספת מעשה אחד ע"י כאור"א מכם – ובפרט ע"י שלשה יהודים ביחד – יכולה להיות המעשה שהוא ה"מכה בפטיש" לפני הגאולה האמיתית והשלימה.

ובהוספה – דע"פ הלכה "מכה בפטיש" יכול להיות ברגע כמימרא . . כאמור לעיל, זהו הביאור היחיד בענין זה, לאחר חיפוש, וביגיעה, ביאור מספיק לקושיא הגדולה הנ"ל: "היתכן"!! ו"עד מתי"!!...

(התוועדות תשמ"ז ח"ב, ע' 619 ואילך, אותיות יז-כ)



זה צריך להיעשות ע"י כלל ישראל

בימים שלאחרי השיחה ניגשו לכ"ק אד"ש בחלוקת הדולרים כמה שניסו להציע מה עליו לעשות כדי להביא את משיח, ואף ביקשו מכ"ק אד"ש שייקח את התפקיד בחזרה על עצמו • כ"ק אד"ש הגיב: "אם אני רבי, אז דיברתי באופן ברור שזה צריך להיעשות ע"י כלל ישראל".

א' (שלא מאני"ש) אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שאולי היה זה עצה טובה שכ"ק אד"ש יבוא לארץ-ישראל, להתפלל ביחד עם היהודים בכותל המערבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בידו הק'): אני הבהרתי כל הזמן שכעת נותן אני עצות לכם, לא שאתם צריכים לתת לי עצות, מה עלי לעשות.
הנ"ל: חס-ושלום, לא התכוונתי לתת עצות...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לא אכפת לי שיהיו הצעות, התחילו להשתמש בזה כדי להשתמש מעשות משהו, אותך הצליח הקדוש-ברוך-הוא, יכול אתה להנות את ה' מגרונך (הנ"ל הינו זמר), אז מה מחפש אתה עבודה עבורי, שהקדוש-ברוך-הוא יעזור לך!
הנ"ל: חס-ושלום, אינני מחפש יותר עבודה...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לא איכפת לי שיחפשו עבודה, אבל מנצלים זאת כדי למעט בעבודה האישית אז – לא זו הדרך!
וסיים: ואל תתפעלו מהרגוז שלי, כי אכן אינני מרגוז.



אשה (שלא מאני"ש) בכתה לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א "רבי, אנחנו סמכנו עליך כל השנים האלו שאתה תביא את המשיח, ומה קרה עכשיו? המשימה כבידה מדי בשבילנו, אנחנו רוצים שתביא את המשיח".

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אם זה דבר בלתי אפשרי עבור כלל ישראל, אז איך זה יכול להיות אפשרי עבורי? אני רק אדם אחד, ואתם כאן... (הראה באצבעו הק' על האנשים שעמדו מסביב לשולחן).

הנ"ל: אבל אתה הרבי. אתה האבא שלנו. ואתה צריך להביא לנו את משיח.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אם אני (הראה באצבעו הק') על עצמו) רבי, אז דיברתי באופן ברור, שזה צריך להיעשות על-ידי כלל ישראל, ואת בכללם, ואדם זה בכלל, ואדם זה בכלל (הראה בידו הק' על האנשים שעמדו מסביב לשולחן).

הנ"ל: אתה צודק, אבל אנחנו עדיין סומכים עליך שתביא לנו את המשיח.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בתקיפות): אם את סומכת עלי כרבי אז קיבלת את תשובתי באופן ברור, שזה צריך להיעשות על ידך, ועל ידך, ועל ידך (הראה באצבעו הק' על האנשים שעמדו מסביב לשולחן). ושיהיה לך בשורות טובות.

(בעת חלוקת דולרים, יום א' ל' ניסן ה'תשנ"א)



על כל אחד מהחסידים לפעול בעצמו

בקשר עם המובא לעיל, לפנינו אגרת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בה מביע את תמיהתו שישנם מאנ"ש שבמקום לפעול במה שמוטל עליהם, פונים הם אליו בהצעות שונות מה עליו לעשות • צילום האגרת וההגהות בכת"ק מובאים בפרסום ראשון

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-8250

מוטב מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נ"י ז"ל זצ"ל
פז"ר

בי"ה י"א חמוז חטט"ו
ברוקלין
שלום וברכה

הנה כבר אמרתי לכם מאנ"ש-שחמיתה בעיני על הנהגתם בסך חמשת שנים האחרונות (אף שאש"כ אקורס נהגו עדיין-אלא שאין ידוע להם) אשר נחבז לפשוט בחוה"ק חזרה חתם שלכל לראש על כל אחד ואחד להחזיקין מה עליו לעשות ובפרט בעיני חזרה ומוצא, הרי רואה הנ"ל שהחבונות שהיא לבת שלי תפסה לעשות, והדברים לבקש משכילים ברצונות שונים והצעות שונות ומשונות במה שיכול אני להוסיף בענין חזרת החסידות, וכמו-אמירת מאמרים, תדפסת מאמרים, תדפסת סיחוח כו' וכו' בתירושם בגולה דחורה, בעסקנות צבורית כו' וכו', ולא לבד שלע"ע לא נפלה במחשבתו ודעתו של מ' שהוא שאפשר עכ"פ עליה לעשות מה בזה, אלא שעוד מחזקו אצלו תשביעת רצון: אני חובת עשיה במינות, שהרי הצעת נפלאה היא: ובאם תחזקו להצעת-הרי חומ"י יתחזקו המצב וכו' וכו', ובמילא יכול הוא לחזור לעניניו הוא כו' וכו', וכשתחבונתם להפעילות מדר אנ"ש-היו משה"ה הרקיע, ובפרט שבדאי ידוע לכל אחד מהם דרישת רבנו הוקן בהמנהג שלו להרהיץ מוה"ר' סקארלין, אשר לכל אחד מהחסידים לפעול בעצמו, ולא כשסמו של הנחיל במיש וצדיק באסונתו יח"י אית יח"י אלא יח"י, ואם בזמן רבנו הוקן דרשו שלא יסכסו עליו שהוא מוציאם ירי חובתם-עאכ"כ בימינו אלה, בתחלה למדה זכות, וכצ"ח רח"ל, שהוה מפני חוקה וחוק האסונה, אבל שוב יריח"י-שתנוגע לבני בית ובתנוגע לענינים נפשים וכמו עניני פנימם וברי אין האסונה חוקה כ"כ ואין מוסכין על כו' ועושים גם כן גם כן-שהם באים אחרים, בהצעות מסורסות ושואלים חזיר וברכה וכו'. והו לא סירי, ועלל תסאר-ה"נו למצוא הצעת מחמט ולחביאה אל הסועל באופן הסחאים, ה"י נעשה ע"י אנ"ש ירידים, ואומם אשר ביאור החסידות על ואחבה לרעך בסוף נוגע ללבם. ובסוף חמשת שנים-לא זכיתי לראות הוזה ותנוקת זו בחזק הכפי"ב, בחזק המסדרים וז

הארכתי בכל זה, כיון שהוא עת רצון, שאו בודאי שאין בזה כל ענין של קפידא - וע"ד הסבואר בשיחת כי"ק אדמו"ר (ע"תו מ"ה) בהנוגע לסמך ובענין שעת רצון הוא אפשר יפעלו הדברים, כיון שנמשכו בקולס הדבר וזם בקולס העקשה (כחב"ד) רביאן להטבת המצב בשוע"ז וזוהי מובן נפשו שברשותו לפרסם בחוגים הסחאים.

ברכה חז' הנאולה

פיענוח האגרת בעמוד הבא (ההגהות בכת"ק באו במודגש):

[...] הנה כבר אמרתי לכם מאנ"ש – שתמיהה בעיני על הנהגתם במשך חמשת שנים האחרונות (אף שאפשר שגם מקודם נהגו עד"ז – אלא שאין ידוע לי), אשר כתוב ופשוט בתוה"ק תורת חיים, שלכל לראש על כל אחד ואחד להתענין מה עליו לעשות ובפרט בעניני תורה ומצות, הרי רואה הנני, שהתבוננותם היא רק במה שעלי לעשות. וחדשים לבקרים משכימים ברצונות שונים והצעות שונות ומשונות במה שיכול אני להוסיף בעניני תורת החסידות, וכמו – אמירת מאמרים, הדפסת מאמרים, הדפסת שיחות כו' וכו' בחידוש[ים] בנגלה דתורה, בעסקנות ציבורית כו' וכו'.

ולא לבד שלע"ע לא נפלה במחשבתו ודעתו של מי שהוא שאפשר עכ"פ עליו ג"כ לעשות מה בזה, אלא שעוד מתחזק אצלו השביעת רצון: אני "חובתי" עשיתי במילואה הרי הצעה נפלאה היא ובאם תתקבל ההצעה – הרי תומ"י יתתקן המצב וכו' וכו' ובמילא יכול הוא לחזור לעניניו הוא כו' וכו', וכשמתבוננים לה"פעולות" מצד אנ"ש – ה"ז מבהיל הרעיון.

ובפרט שבודאי ידוע לכל אחד מהם דרישת רבנו הזקן בהמענה שלו להרה"צ מוהר"ש מקארלין אשר על כל אחד מהחסידים לפעול בעצמו, ולא כפשוטו של הנ"ל במ"ש וצדיק באמונתו יחי' א"ת יחי' אלא יחי'. ואם בזמן רבנו הזקן דרשו שלא יסמכו עליו שהוא מוציאם ידי חובתם – עאכ"כ בימינו אלה.

בתחלה למדתי זכות, וכציווי רז"ל, שזהו מפני תוקף וחוזק האמונה, אבל שוב ראיתי – שבהנוגע לבני בית ובהנוגע לענינים גשמיים, וכמו עניני פרנסה ובריאות, אין האמונה חזקה כ"כ ואין סומכין על כו' ועושים גם בעצמם ומעשים גם אחרים.

[. .] מה שיודע אני איך ה' – שהיו באים בהצעות מפורטות ושואלים חו"ד וברכה וכו', ותו לא מיד, וכל השאר – היינו למצוא הצעה מתאמת ולהביאה אל הפועל באופן המתאים, ה' נעשה ע"י אנ"ש ידידים, ואותם אשר ביאור החסידות על ואהבת לרעך כמו נוגע ללבם. ובמשך חמשת שנים – לא זכיתי לראות הזזה ותנועה זו בתוך הבע"ב, בתוך המקושרים וכו'.

"הארכתי" בכל זה, כיון שהוא עת רצון, שאז בודאי שאין בזה כל ענין של קפידא – וע"ד המבואר בשיחת כ"ק אדמו"ר נ"ע (תו"ש ע' סא) בהנוגע לשמח"ת. והעיקר שכיון שעת רצון הוא אפשר יפעלו הדברים, כיון שנמשכו בעולם הדיבור וגם בעולם המעשה (בכתב), ויביאו להטבת המצב בפועל, ומזה מובן ופשוט שברשותו לפרסם בחוגים המתאימים.

בברכת חג הגאולה /חיי"ק/

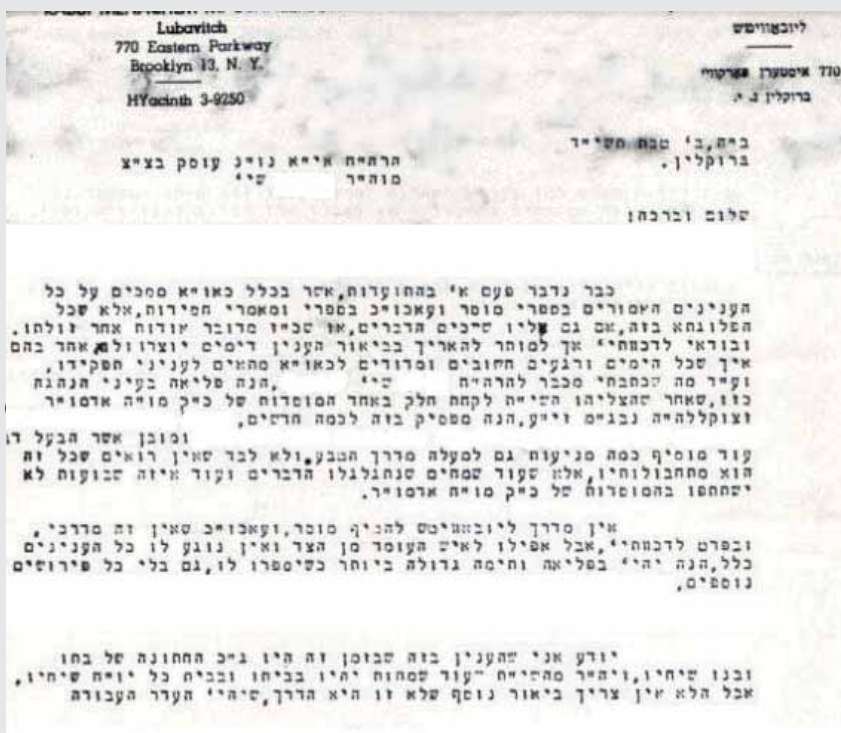
(אג"ק חכ"א, ע' ש-שא)



אין מדרך ליובאוויטש להטיף מוסר ועאכו"כ שאין זה מדרכי, אך לא זו היא הדרך, שיהי' העדר העבודה



לפינינו אגרת כ"ק אד"ש בה מתבטא באופן מיוחד על
ההכרח בעבודת כאו"א ושליטת העדר העבודה, אי
נחת רוחו מעבודה בקבלת עול בלבד ומהי הדרך
להמשכת ברכה והצלחה בכל העניינים... • חלק
מהאגרת מובא בפרסום ראשון בקשר עם כ"ח ניסן



פיענוח האגרת (ההגהות בכתי"ק באו במודגש):

[...] כבר נדבר פעם בהתעודות, אשר בכלל כאו"א מסכים על כל העניינים האמורים
בספרי מוסר ועאכו"כ בספרי ומאמרי חסידות, אלא שכל הפלוגתא בזה, אם גם אליו
שייכים הדברים, או שכ"ז מדובר אודות אחר זולתו. ובדאי לדכותי' אך למותר להאריך
בביאור הענין דימים יוצרו ולא אחד בהם איך שכל הימים ורגעים חשובים ומדודים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ.י.

= ב =

כפי שהראה הנסיון, הנה העבודה שעושים זקני אנ"ש שיחיו
מפני הקביע שלי, אין לי נחת מזה וגם להעבודה אין נחת מזה, ובמילא גם
בנדון דידן כן הוא, ועליו להתיישב ככל הצורך ולהודיעני החלטתו הגמורה
בכללות הנ"ל, היינו אם רוצה לנסוע ל... וכן גם בפרטיות, **פסוק**
מופרכים המה, וכנ"ל.

החובה עלי ג"כ לכתוב, קודם סיומי המכתב, כי צנור הברכה
והצלחה הן בענינים הפרטיים והן בענינים הכלליים הם ע"י נשיאנו הוא
כי"ק מו"ה אדמו"ר, וכל המוסיף כח וזומץ בהתקשרות באילנא דחי ע"י מוסדו
הקדושים, בדיים מוסיף ג"כ בהשפעה והמשכת הנ"ל.

המחכה לתשובה בהקדם האפשרי

לכאור"א מתאים לעניני תפקידו, וע"ד מה שכתבתי מכבר להרה"ח... שי... הנה פליאה
בעיני הנהגה כזו, שאחר שהצליחו השי"ת לקחת חלק באחד המוסדות של כ"ק מו"ח
אדמו"ר וצוקללה"ה נבג"מ ז"ע, הנה מפסיק בזה לכמה חדשים,

[.] ומובן אשר הבעל דבר עוד מוסיף כמה מניעות גם למעלה מדרך הטבע. ולא לבד
שאין רואים שכל זה הוא מתחבולותיו, אלא שעוד שמחים שנתגלגלו הדברים ועוד איזה
שבועות לא ישתתפו בהמוסדות של כ"ק מו"ח אדמו"ר.

אין מדרך ליובאוויטש להטיף מוסר, ועאכו"כ שאין זה מדרכי, ובפרט לדכוותי, אבל
אפילו לאיש העומד מן הצד ואין נוגע לו כל הענינים כלל, הנה יהי בפליאה ותימה גדולה
ביותר כשיספרו לו, גם בלי כל פירושים נוספים,

[.] יודע אני שהענין בזה שבזמן זה היו ג"כ החתונה של בתו ובנו שיחיו, ויה"ר
מהשי"ת – עוד שמחות יהיו בביתו ובבית כל יו"ח שיחיו, אבל הלא אין צריך ביאור נוסף
שלא זו היא הדרך, שיהי העדר העבודה...

[.] כפי שהראה הנסיון, הנה העבודה שעושים זקני אנ"ש שיחיו מפני הקביע שלי, אין
לי נחת מזה וגם להעבודה אין נחת מזה, ובמילא גם בנדון דידן כן הוא. ועליו להתיישב
ככל הצורך ולהודיעני החלטתו הגמורה בכללות הנ"ל, היינו אם רוצה לנסוע ל... וכן גם
בפרטיות, **כיון ש**... ו... מופרכים המה, וכנ"ל.

החובה עלי ג"כ לכתוב, קודם סיומי המכתב, כי צנור הברכה והצלחה הן בענינים
הפרטיים והן בענינים הכלליים הם ע"י נשיאנו הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכל המוסיף כח
ואומץ בהתקשרות באילנא דחיי ע"י מוסדותיו הקדושים, בדי"מ [=בדרך ממילא] מוסיף
ג"כ בהשפעת והמשכת הנ"ל.

המחכה לתשובה בהקדם האפשרי /ח"י"ק/

(הקטע הראשון והאחרון של האגרת נדפסו באג"ק ח"ח, ע' 9-9א)



האם המעגל העולמי בגאומ"ש נמשך?

התקופה שלאחר כ"ח בניסן תנש"א התאפיינה בציפיה דרוכה מלווה בעשייה מתמדת, תוך כדי שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מדריך, מכון ומעודד • לפנינו חלק מהתייחסויותיו של כ"ק אד"ש לתלמידיו התמימים, בכתב ובע"פ, בתקופה נפלאה זו • מענות קודש

טנקים בכ"ח ניסן

תיכף לאחר השיחה מצאו התמימים את עצמם במעין 'כינוס חרום', בהשתתפות מנהל הישיבה הרב דוד רסקין, בה הועלו דרכי פעולה שונים. תוצאות ראשוניות של הכינוס נראו כבר למחרת בפעולות המבצעים. מלבד המסגרת הקבועה נוספו הפעם כמה 'טנקי מצוות' ועוד עשרות 'טנקיסטים' שדיברו בכל מקום בלהט על הגאולה הקרובה.

על הדו"ח מנסיעת הטנקים ברחובות העיר ביום שישי כ"ח ניסן, השיב כ"ק אד"ש: **נתקבל ות"ח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג והענין. אזכיר עה"צ.**

[במאמר המוסגר כדאי להעיר, שככל הידוע היתה זו הפעם הראשונה בה החל כ"ק אד"ש להשתמש בלשון זו: "והענין" (ומאוחר יותר גם בלשון רבים "והענינים").]

מפתח ענינים - גאולה ומשיח

במוצאי שבת קודש פ' שמיני, מצאו את עצמם שני תמימים מעלים רעיון מקורי ש'אולי' יעזור להחשת הגאולה (דבר שהתברר אחר-כך כחלק מ"הדרך הישרה"):

הרעיון היה להוציא לאור חוברת "מפתח ענינים" בעניני גאולה ומשיח בתורתו של הרבי. אומר ועושה! הת' מ. דוברוסקין לקח על עצמו את מלאכת העריכה, ואילו הת' ש. גרינברג את הארגון המעשי של ההו"ל.

ואכן, לקראת סוף השבוע יצאה לאור המהדורה הראשונה של ה'מפתח'. החוברת הטריה שזה עתה יצאה לאור, חולקה לכל המשתתפים בכינוס הראשון שנערך ע"י ה"מטה העולמי להבאת המשיח" – ביום חמישי ד' אייר בערב ב-770.

על דו"ח מכינוס זה שהוגש לכ"ק אד"ש בצירוף החוברת, נת' המענה ביום ועש"ק פ' תזו"מ [בחול"ל] ה' באייר: **החוברת המכתב הדו"ח והפ"נ נתקבלו אזכיר עה"צ.**

לימוד עניני גאולה ומשיח

במוצאי ש"ק פ' תזו"מ ב-770, התקיימה אסיפה רבתית בהשתתפות כל התמימים משיבות אהל-תורה, מוריסטאון, חובבי-תורה ו-770 לדון בדבר

הדרכים שבהם על התמימים לנקוט כדי לזרז את ביאת משיח צדקנו ובמרכזן – "הדרך הישרה!".

בסיום האסיפה חתמו כל התמימים על מכתב לכ"ק אד"ש בו קיבלו על עצמם הקפדה בשמירת הסדרים והוספה בלימוד ענייני גאולה ומשיח בתורת נשיא דורנו. על החלטות אלו השיב כ"ק אד"ש: **ויהא כ"ז בהצלחה רבה והענינים והזמ"ג ויה"ר שיהא באופן דלתקן את כו' סלה אזכיר עה"צ.**

בד בבד דיווחו גם הנהלת ישיבת תומכי תמימים המרכזית על אסיפות התעוררות שקיימו עם התלמידים וההחלטות שנתקבלו בהן. על דו"ח זה השיב כ"ק אד"ש ביום ועש"ק פ' תזרי"מ ה' באייר: **ותהא פעולה נמשכת ובהוספה רבה והזמ"ג והענין. אזכיר עה"צ.**

"המעגל העולמי"

אחת ההחלטות שהתקבלו בין התמימים, בהסכמת הנהלת הישיבה, היתה החלטה מקורית של לימוד 'מסביב לשעון': בכל ישיבות חב"ד בעולם יתקיימו משמרות של לימוד בכל שעות היממה, כך שלא יהיה רגע אחד בלי שיהיה מנין תמימים אי-שם בעולם שעוסקים בתורה בענייני הגאולה.

על הצעה זו ועל ההודעה שהמשמרות אכן התחילו, יצא מענה ל"מטה התמימים העולמי" שהוקם בימים האחרונים. כ"ק אד"ש הקיף את התאריך שעל המכתב: ג' לפי אחו"ק ט' אייר, ה'תשנ"א והוסיף: **והזמ"ג להצלחה גם בזמן זה אזכיר עה"צ.** כך 'נולד' "המעגל העולמי"...

ביום ראשון כ"ח אייר בערב התעניין כ"ק אדמו"ר שליט"א אצל אחד מחברי המזכירות: **האם המעגל העולמי נמשך?**

על דוחו"ת נוספים מהמעגל העולמי של לימוד תורת נשיא דורנו בענייני גאולה ומשיח בישיבות השיב כ"ק אד"ש: **ויהא כ"ז בהצלחה רבה והענינים והזמ"ג ויה"ר שיהא באופן דלתקן את כו' סלה אזכיר עה"צ.**

פעילות עם בני הישיבות

גם בני הישיבות שאינם נמנים עדיין על ישיבות "תומכי תמימים" זכו לצוותות של תמימים שהתפרסו על פני שבעה עשר ישיבות ברחבי ניו-יורק. התמימים דיברו ב'לימוד' ועוררו ע"ד ענייני גאולה ומשיח.

על הדו"ח מפעילות זו השיב כ"ק אד"ש ביום ראשון י"ד אייר: **ויהא כ"ז בהצלחה רבה והענינים והזמן גרמא. ויה"ר שיהא באופן דלתקן את נפשותינו ורוחותינו כו' סלה. אזכיר עה"צ.**

(גיליון 'התמים' – אייר תשס"א)



שיירת טנקים לקבלת פני משיח

לפנינו מכתב מיוחד שכתב הגה"ח הרב **מרדכי שמואל שי' אשכנזי**, מד"א כפ"ח וחבר בי"ד רבני חב"ד, בו מביע את התרגשותו ותמיכתו בשיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו, בחנוכה תשנ"ג, שנערכה כחלק מההתעוררות לאחר שיחת כ"ח ניסן • **מתפרסם לראשונה**

לשכת הרבנות – כפר חב"ד – אה"ק תובב"א

ב"ה. יום ב' ט' בחודש טבת שנת תשנ"ג

מע"כ ידידי הרה"ח עוסק בצ"צ רב פעלים בעל מרץ הכי גדול הר"ד שי' נחשון



ברצוני להעלות על הכתב רחשי לבבי בקשר לשיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו. נתלויתי אל השיירה בהיותה בכפר חב"ד ונתרגשתי עד כדי דמעות מעצם הרעיון ומביצועו וכו' ע"י המסר של ברוך הבא וכו' ומהתגובות ששמעתי משאר מקומות בארצה"ק הדבר הביא לתעמולה חיובית אודות הכנת והתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א, מלך המשיח. מובן אשר ישנם המקטרגים כמו על כל רעיון חדש אשר לוקח זמן עד אשר מעכלים אותו וכפי ששאלתי באסיפת הרבנים האם יש מי שהוא אשר הסכים בלב ונפש להיכוננו לביאת המשיח ואח"כ לפס"ד הרבנים של חזקת משיח ופרסומו בכלי התקשורת והעולה על כולנה השאגה האדירה של יחי אדוננו וכו' במעמד כ"ק אד"ש אשר הולכת ומתפרסמת, רק כיון שהגיע לברוך הבא פירש והפך למנגד, אלא מי שמנגד לזה מנגד לכל הקו בגלוי או בסתר וד"ל.

בברכת חזק ואמץ ובהקדמת השו"ע ואל יבוש מהמלעגים וכו'

וע"ז באעה"ח יום הנ"ל

מרדכי אשכנזי



האלטען זיך בא דער נקודה

מובן אמנם שבגלל שאנו מגושמים, במשך הזמן מתקררים, אבל בשעת מעשה כששמעו את השיחה, קיבלו זעזוע עצום. "אני את שלי עשיתי"... • לפנינו נאום נלהב שנשא הרה"ח ר' **משה סלונים** ע"ה בכינוס כ"ח ניסן תשנ"ג ב-770 בית משיח, בו מעורר להיאחז בנקודה: עשו כל אשר ביכולתכם להביא משיח!

- שוכתב מסרט ההקלטה ע"י מערכת "ועד חיילי בית דוד" -

אצל חסידים הי' מקובל מימים ימימה הפתגם "שלא נסטה מהנקודה" ("מיזאל ניט פארקריכן פון דעם נקודה"). ישנה נקודה, סביב הנקודה החסיד "קאך זיך", ונקודה זו צריכה לתפוס אצל החסיד את כל מציאותו. וכיון שעלולים לסטות בצורה רצינית מהנקודה, ועל זה היה האיחול "שלא נסטה מהנקודה".

מדוע עלולים לסטות כל כך מהנקודה שצריכים איחול שכזה? הרי ידוע המבואר בחסידות שישנה "נקודת החכמה", וישנו הענין של "אורך ורוחב" דבינה, והאורך ורוחב דבינה עלול לכסות, ולא עלול בלבד, אלא **מכסה**, על הנקודה, ועד כדי כך עלול האורך ורוחב דבינה לסטות, שהוא מסוגל לתת טעמים ונימוקים שהם היפך הנקודה לגמרי, כמו לטהר את השרץ בק"נ טעמים, דהיינו "טעמים" של שכל והיגיון, אלא שהם היפך הנקודה לגמרי. ועל זה היה האיחול אצל החסידים מאז ומתמיד "שלא נסטה מהנקודה". "האלטען זיך בא דער נקודה" [= להיתפס ולהחזיק בנקודה], לא לסטות.

אנא נסיב מלכא

בעניננו. התאספנו לרגל כ"ח ניסן, אשר לדאבוננו כבר חלפו שנתיים נוספות (כ"ח ניסן תנש"א-נ"ג) בגלות. במשך הזמן הזה השתברו הרבה קולמוסים, הרבה רעיונות נאמרו, נוצרו הרבה וויכוחים, וויכוחים הגיוניים, זה אומר כה וזה אומר בכה. אין דיעותיהם שוות. עכ"פ היו הרבה דיבורים סביב הענין. וכתוצאה מכל הדיבורים עלולים לאבד את הנקודה. ועל זה הוא האיחול "שלא לסטות מהנקודה", לראות מהי הנקודה בכל הענין.

ומתאים למה שכתוב במדרש, משל למלך שהגיע לעיר עם דוכסים ושרים, וכל אחד מהעיר אמר שהוא לוקח את הדוכס או את השר, היה שם פיקח אחד אמר אנא נסיב מלכא, אני לוקח את המלך. כל הפרטים שהמדרש מונה שם (איפרכין דוכסין וכו') זה הכל ענינים נכבדים מאוד שקשורים ושייכים עם המלך, אך הם רק בגדר תוצאות

של המלך. ועל דרך המשל הידוע מבין כפר שנכנס להיכל המלך, ומחמת שלא הורגל בעשירות הוא התפעל כל כך מגודל הרייכקייט והעשירות שם, שעות על גבי שעות עמד והתבונן ואל המלך עצמו – בכלל לא הגיע. חסרה אצלו הנקודה.

**משפיעים התוועדו
פעם על הענין של
להחזיק בנקודה,
והסבירו שזה לא רק
איחול ותו לא, אלא יש
כאן הוראה מעשית.
על החסיד מזמן לזמן
להתבונן בנקודה. עליו
להתבונן בפעולות
שהוא עושה האם הם
מתאימות אל הנקודה**

אנא נסיב מלכא פירושו – הנקודה. אני לוקח את הנקודה. על זה נאמר מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קדשו, היינו להצליח להיאחז בהנקודה, הנה זהו איחול כביר, ולכן המדרש אומר "היה שם פיקח אחד", אחד דייקא, כי להחזיק בנקודה זהו דבר מאוד קשה, שבכמות – לא רבים מצליחים בו (אם כי "פקח אחד" לא בא לשלול שזה מותר לעוד כמה...).

הכל סביב ענין אחד

ובכן, אם נתבונן בשיחה של כ"ח ניסן, האותיות שהרבי אמר, ובדידי הוה עובדא, כשנכחתי בשעת אמירת השיחה, לי זה נתן זעזוע נוראי. הסתכלתי מימיני ומשמאלי מה אומרים החברים שעומדים לידי. האותיות היו אותיות מבהילים. מורא'דיקע אותיות. בכלל אצל הרבי הביטוי "אני את שלי עשיתי" זה אותיות מבהילים ביותר. מובן אמנם שבגלל שאנו ממושמים אז במשך הזמן מתקררים, אבל בשעת מעשה ששמעו את השיחה, קיבלו זעזוע עצום. "אני את שלי עשיתי"... זה אותיות מבהילים של הרבי.

הנקודה היא איפוא, אומר הרבי – עשו כל אשר ביכולתכם להביא משיח. כל השיחה בנויה על הענין של משיח. והרבי אפילו דיבר על האופן של אורות דתוהו, אלא שהוא נתן הגבלה אחת, והיא – כלים דתיקון, אבל מדובר כאן אודות ענינים פראיים וחזקים להביא משיח, אבל בכלים דתיקון. אבל זה הרי "אורות דתוהו": עשו כל אשר ביכולתכם!...

ואחרי כ"ח ניסן היו כמה וכמה שיחות שעכשיו כשרואים את האותיות המוגהות הרי זה מבהיל על הרעיון. כל הציר סובב סביב הענין של משיח. הרבי התחיל שאין שום סיבה למה משיח לא בא וכו' ובמילא הגיעה המסקנא היתכן שעוד לא פעלו ביאת משיח, כהלשון שם בשיחת כ"ח ניסן. הכל סביב ענין משיח.

להתבונן בנקודה

משפיעים התוועדו פעם על הענין של להחזיק בנקודה, והסבירו שזה לא רק איחול ותו לא, אלא יש כאן הוראה מעשית. על החסיד מזמן לזמן להתבונן בנקודה. עליו להתבונן מפעם לפעם בפעולות שהוא עושה האם הם מתאימות אל הנקודה.

כאשר אנו מדברים כיום, שנתיים אחרי, על כ"ח ניסן, וריבוי האותיות שדיברו

כאן, ישנו הענין שסוטים לגמרי מהנקודה. והכוונה אפילו "פארקריכן" בקדושה, לא הפירוש לסטות מהנקודה באופן של לטהר שרץ בק"י טעמים, אלא לסטות בקדושה, פעולות נכבדות כאלה, פעולות נכבדות אחרות, וזה נדפס בשיחה זו, וזה נדפס בשיחה אחרת, ובלקוטי דיבורים יש שיחה מאוד יפה על זה, ובלקו"ש אפשר למצוא שיחה מאוד יפה בנושא ההוא, וזה מאוד "רייך" (עשיר) ומאוד טוב, אבל **לא זוהי הנקודה של כ"ח ניסן!**

צריך להחזיק בנקודה! אם לא מחזיקים בנקודה אפשר ליאבד וליפול. יכולים לעשות דברים מאוד יפים, אבל זה היפך הנקודה לגמרי, כי כעת זה לא מה שנתבע! וזהו אחד היסודות, שכאשר באים לדבר בכ"ח ניסן, צריך לא לשכוח זאת. כאן ישנו פרט חשוב ביותר שצריך לשים עליו את הלב.

אצל חסידים "לא לסטות מהנקודה" היינו מהנקודה של הרבי. ברבי יש כמה וכמה פרטים, עשירות מבהילה, התפשטות גדולה של הרבי בהבנה והשגה, ומופתים וכו', הכל זה מאוד עשיר. חסיד מחזיק בנקודה. לא לסטות מהנקודה.

הרבי מרומם מהטבע

אחד הנקודות שידעו זה, שהרבי מרומם מהטבע ולמעלה מהעולם. וכאשר מסתכלים בספר החדש שיצא לאור, תורת מנחם הישי"ת, געשמאקע שיחות [= שיחות נעימות], שיחות של הדרכה איך צריך להיות יחס החסיד לרבי.

שם הרבי מסביר מהו רבי. רבי לא שוכח, רבי לא שייך לשכחה, רבי לא שייך לטבע. הרבי שם מבאר מדוע הבעש"ט נתקיים בו עפר אתה ואל עפר תשוב, כי הוא רצה לקיים את זה. מצדו היה יכול לעלות בסערה השמימה. הרבי לא שייך לטבע והוא למעלה מהטבע, ומה שרואים שהרבי מתנהג ע"פ הטבע הרי זה בגלל שכך הרבי החליט בעצמו.

כאשר מדברים אודות היסורים של הרבי וכו', מובן שאצלנו כל הענין מאוד כואב, ומאוד נוגע ביותר. אך מסופר בגמרא אודות ר' אלעזר בר' שמעון שהביא על עצמו יסורים ואשתו טיפלה בו, עד שפעם היא שמעה אותו מזמין את היסורים לבוא אליו ומסופר שם בגמ' ההמשך. מובן איפוא שאצלו היסורים הם גדר אחר לגמרי. מובן שאצל חסידים אפילו שאת היסורים הרבי לקח על עצמו, הרי לחסידים זה צריך להיות מאוד נוגע ואיכפת. אבל איך צריך להיות ההסתכלות, הרבי נשאר כבעבר, וביתר שאת ויתר עוז.

הרבי יודע מה קורה אצל חסיד. במאמר הראשון באתי לגני הרבי נותן 7 סיפורים איך הרביים קשורים לעולם, לחסידים, מכל אחד מהרביים. סיפור על בישול לילדת

**צריך להחזיק בנקודה!
אם לא מחזיקים
בנקודה אפשר ליאבד
וליפול. יכולים לעשות
דברים מאוד יפים,
אבל זה היפך הנקודה
לגמרי, כי כעת זה לא
מה שנתבע! וזהו אחד
היסודות, שכאשר
באים לדבר בכ"ח ניסן,
צריך לא לשכוח זאת**

מאדה"ז, סיפור על בעלי תשובה מאדמו"ר מהר"ש. במילים אחרות הכל בעולם זה הרבי. זה שיש בעלי תשובה, זה בגלל הרבי. זה שמישהו מבשל בשביל יולדת, יהודיה חולה באיזה מקום, זה לא אני שמבשל זה הרבי. הסיפור על אדמו"ר האמצעי זה על אברך שהתאונן בפניו ו"גילה" באוזניו סוד עצום שהרבי מעולם לא ידע – את חטאיו ועוונותיו. מפשיל הרבי את שרוולו ומצביע על זרועו ואומר לחסיד, זה שצפד עורי עלי זה הכל בגללך. לחסיד בכלל לא עלה בדעתו שלא רק שהרבי יודע, אלא מה שקורה אצלו, נפעל בענין זה אצל הרבי...

אצלנו ברוך, שהרבי לא יכול לטעות, רבי לא יכול לשכוח, הרבי לא משועבד לטבע, הרבי בעה"ב על טבע.

וכשהוא אומר 'נו' ונאנח אנחה גדולה, הוא עוזר ליהודי ונפעלים מופתים, כי הרבי הוא למעלה מכל ענינים אלו

ה'תעודת זהות' של הרבי

מה הרבי רוצה בסיפורים אלו? מאמר זה היה ה"פספורט" (תעודת זהות) של הרבי לחסידים. הרבי בעצם הציג את עצמו. הוא בעה"ב על העולם, הוא נמצא עם החסידים יחד, והוא יודע מה קורה אצל החסיד **בלי** שהחסיד יספר לו, והוא זה שעושה את המיליוני בעלי תשובה, והוא זה שעושה את מיליוני מקרי העזרה וסיוע לבריאות וכי', וכל השפע בעולם הכל זה בזכות הרבי שליט"א, הרבי הציג את עצמו. סיפר על כל הרביים, וזהו ה"רקורד" שלו.

הרבי בעצמו נתן תמונה מה הוא, וכשהרבי עומד בחלון ואומר 'נו', ה'נו' הזה הוא לא כמו שיש כאלה לדאבונו (חבל שצריך להזכיר) החושבים מחשבות משוגעות אודות כל ענינים אלו, שלא צריך אפילו להזכיר אודות זה. אצלנו ברוך, שהרבי לא יכול לטעות, רבי לא יכול לשכוח, הרבי לא משועבד לטבע, הרבי בעה"ב על טבע. וכשהוא אומר 'נו' ונאנח אנחה גדולה, הוא עוזר ליהודיה באמריקה, הוא עוזר ליהודי באמריקה באנגליה ובצרפת, ונפעלים מופתים שנעשים ע"י ה'נו' וע"י האנחה. כי הרבי הוא למעלה מכל ענינים אלו, זוהי הנקודה שצריכה להיות אצל חסיד! ואפילו אם בשעת מעשה מתעוררים אצל החסיד שאלות שונות וענינים שונים שצצים במוחו מצד סיבות שונות כו', צריכה להישאר הנקודה, ונקודה זו צריכה להדריך אותו.

ואלו הם ב' הנקודות שצ"ל נר לרגלינו. נקודה אחת היא הנקודה של רבי בכלל, ושהרבי גם עתה ביתר שאת וביתר עוז, וזה הוא הרבי שלנו לאורך ימים ושנים טובות, זה צריך להיות איכפת לנו ולכאוב לנו (היסורים כו') אבל מה שאנו צריכים לחשוב, ומה שהמון-העם צריכים לחשוב, אודות האנחה והצעקות, זה לא כ"כ כמו מה שצריך להיות איכפת אלו שנמצאים בתוך הענינים כו' יותר, לנו צריך להיות איכפת יותר הנקודה **השניה**, שהיא הסיבה לענינים אלו, שהרבי אמר מלכתחילה שכך עתיד להיות, והסיבה היא, הרבי אמר, שזה הענין שצריך להיות עשו כל אשר ביכולתכם.



מה עוד יכולני לעשות
 בזה אינני יודע, כי שכל מה
 שעשיתי עד עתה הוא להבל
 ולריק – כלום לא יצא מזה:
 נותרנו בגלות, ויתירה מזו –
 נותרנו גם בגלות הפנימי בנוגע
 לעבודת השם, וכמדובר כמה
 פעמים. במילא הדבר היחידי
 שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר
 זאת לכל אחד מכם, ותעשו
 כל אשר ביכולתכם לפעול
 ביאת משיח תיכף ומיד ממש

(משיחת ליל כ"ח ניסן תנש"א)
 – תפליל מסרט ההקלטה –



לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א
 מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו
 מלך המשיח לעולם ועד